

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne
23. března 2017 – Sindicatul Familia Constanța și alții v. Direcția Generală de Asistență Socială și
Protecția Copilului Constanța**

(Věc C-147/17)

(2017/C 231/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: Sindicatul Familia Constanța a další

Odpůrce: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 1 odst. 3 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ ve spojení s ustanovením článku 2 směrnice 89/391/EHS⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že vylučují z působnosti této směrnice takovou činnost, jako je činnost pěstounů, kterou vykonávají odvolatelé?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být článek 17 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že taková činnost, jako je činnost pěstounů, vykonávaná odvolateli, může být předmětem odchylky od ustanovení článku 5 směrnice na základě odstavce 1, odst. 3 písm. b) a c) nebo odst. 4 písm. b) [článku 17]?
- 3) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být čl. 17 odst. 1 nebo popřípadě čl. 17 odst. 3 nebo 4 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že taková odchylka musí být výslovná, nebo může být i implicitní v důsledku přijetí zvláštního právního předpisu, který stanoví jiná pravidla organizace pracovní doby pro určitou profesní činnost; v případě, že tato odchylka nemusí být výslovná, jaké jsou minimální podmínky, aby bylo možné mít za to, že vnitrostátní právní předpisy zavádí odchylku a může být taková odchylka vyjádřena způsobem vyplývajícím z ustanovení zákona č. 272/2004?
- 4) V případě záporné odpovědi na otázky 1, 2 nebo 3, musí být čl. 2 bod 1 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že doba, kterou pěstoun tráví s dítěte svěřeným do péče ve svém domě nebo jiném místě, které zvolí, představuje pracovní dobu, přestože nevykonává žádnou z činností stanovenou v individuální pracovní smlouvě?
- 5) V případě záporné odpovědi na otázky 1, 2 nebo 3, musí být článek 5 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou ustanovení článku 122 zákona č. 272/2004; a v případě odpovědi ve smyslu použitelnosti čl. 17 odst. 3 písm. b) a c), nebo odst. 4 písm. b) směrnice, musí být tento článek vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním předpisům?
- 6) V případě záporné odpovědi na otázku 1, a případně kladné odpovědi na otázku 4, lze čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES vykládat v tom smyslu, že nicméně nebrání poskytnutí vyrovnání rovnajícího se náhradě, na kterou by měl pracovník nárok během dovolené za kalendářní rok, vzhledem k tomu, že povaha činnosti vykonávané pěstouny jim brání, aby čerpali tuto dovolenou, nebo třebaže je dovolená formálně poskytnuta, pracovník ve skutečnosti pokračuje ve vykonávání stejné činnosti, pokud v dotčené době není povoleno odloučení od dítěte v péči? V případě kladné odpovědi, je pro vznik nároku na náhradu nezbytné, aby pracovník požádal o souhlas s odloučením od dítěte a zaměstnavatel tento souhlas neudělil?

- 7) V případě záporné odpovědi na otázku 1, kladné odpovědi na otázku 4 a záporné odpovědi na otázku 6, brání čl. 7 odst. 1 směrnice takovému ustanovení, jako je ustanovení čl. 122 odst. 3 písm. d) zákona č. 272/2004 v situaci, kdy tento zákon ponechává na zaměstnavateli možnost rozhodnout dle svého uvážení, zda povolí odloučení od dítěte během dovolené a v případě kladné odpovědi, představuje nemožnost čerpat fakticky dovolenou, v důsledku použití tohoto ustanovení zákona, porušení unijního práva, které splňuje podmínky pro vznik nároku pracovníka na náhradu škody? V případě kladné odpovědi, musí být tato náhrada zaplacená státem za porušení článku 7 směrnice nebo veřejným orgánem, v postavení zaměstnavatele, který nezajistil odloučení od dítěte v péči v době dovolené? V takové situaci, je pro vznik nároku na náhradu nezbytné, aby pracovník požádal o souhlas s odloučením od dítěte a zaměstnavatel tento souhlas neudělil?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvláštní vydání 05/04, s. 381).

⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. 1989, L 183, s. 1; Zvláštní vydání 05/01, s. 349).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. března 2017 – Peek & Cloppenburg KG v. Peek & Cloppenburg KG

(Věc C-148/17)

(2017/C 231/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Odpůrkyně: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Předběžné otázky

- 1) Je se článkem 14 směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾ slčitelné, pokud neplatnost nebo zrušení národní ochranné známky, která tvoří základ pro uplatnění seniority ochranné známky Unie a které se majitel vzdal nebo která zanikla, lze dodatečně prohlásit pouze tehdy, pokud jsou podmínky pro neplatnost nebo zrušení splněny nejen v okamžiku, kdy se majitel ochranné známky vzdal nebo kdy ochranná známka zanikla, nýbrž rovněž v okamžiku soudního rozhodnutí o tomto prohlášení?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

Má uplatnění seniority podle čl. 34 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽²⁾ takový účinek, že národní ochranná známka zaniká a nelze ji již užívat k zachování práv, která jsou s ní spojena, nebo zůstává národní ochranná známka zachována na základě unijního práva, i když již neexistuje v rejstříku dotčeného členského státu, s tím důsledkem, že může a musí být nadále užívána tak, aby práva s ní spojená byla zachována?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).